

Viitorul rol

Tatiana Iekel

Lucia Mureșan

— *Sintezi în pragul unui nou rol. Tot compoziție? Tot travesti, te pomenești...*

— Nu, chiar travesti nu e. Dar Lizzy — cum urmează să mă numesc în lumea care apare în lucrarea lui Brian Friel, *Philadelphia ești a mea* — este o femeie cu care, nici fizic, nici altcum, nu am în aparență nimic comun. Un alt personaj din piesă o caracterizează dur ca pe o „mitocancă din Irlanda trăită în America“. În fond este o femeie volubilă, exuberantă, distrată, deprinsă cu gustul alcoolului. Ceea ce nu e decât un vestimînt de comportament; fiindcă „pe dinăuntru“ e animată de o mare dragoste de oameni.

— *Și ce probleme de interpretare vă pune rolul?*

— Este un rol care a venit să-mi întregască paleta diverselor roluri de compoziție pe care le-am jucat în ultimii ani. Deși nu e de mare întindere, îmi pune, totuși, serioase probleme de înnoire a propriilor mele deprinderi stilistice și de compoziție. Și, poate tocmai de asta, sînt îndrăgostită de Lizzy. Fiindcă este cu totul și cu totul diferită de personajele cu care m-am întîlnit pînă la ea. Diferită, bunăoară, de tușa Elisaveta din *Ape și oglîzi* de Paul Everac, de Geronte al lui Molière, de Ellen Memvill din *Amoor...* de Shisgal etc. Cu dificultățile pe care mi le creează, cu noutatea ei psihologică și socială, cu toate curiozitățile ei umane, Lizzy îmi prilejuește, pe tot acest parcurs al studiului, al îndoielilor și deciziilor mele interpretative, o mare satisfacție; pentru că, după părerea mea, teatrul înseamnă pentru actor personaje multiple — dar unicate, care să nu semene adică, nici cu mine (asta în primul rînd), nici cu cele întrupate alteîndva.

Mă bucur să colaborez din nou cu regi-zoarea Sorana Coroamă. Sper ca, împreună — și cu lămuririle date de traducătorul piesei, Radu Nichita — să reușim să găsim cheia personajului.

— *Ultimul rol: Stana! Viitorul...?*

— Rena Leslie din comedia: *Aici a dormit George Washington* de Kauffman și Hart. Un rol amuzant, într-o piesă reconfortantă, o comedie cu mult haz, tradusă de neobositul Alf Adania.

Interpretez în Rena Leslie o actriță întimplător ajunsă în teatru, nu din vocație. Rena este lipsită de talent; singura pasiune e bărbatul ei. Nu poate să înțeleagă pasiunea colegilor ei actori pentru scenă, pentru joc, pentru ceea ce la ei înseamnă însăși rațiunea existenței lor, izvorul fericirii lor. Ea realizează astfel că nu e făcută pentru teatru și nu e lipsită de tăria cuvenită ca să-l părăsească. Oricum, replicile ei, comunicînd adevăruri nu tocmai plăcute, au în același timp savoare și amuză... În acest paradox — de a transmite agreabil adevăruri nu prea agreabile — este de fapt și dificultatea rolului. Deoarece, Rena e, numai aparent, o femeie cicălitoare; în fond este o generoasă.

Aș dori apoi să însuflu personajului o anumite responsabilitate în legătură cu comportamentul bărbatului pe care-l iubește și care, ca vedetă, are de înfruntat asaltul a numeroase admiratoare.

Din alt unghi de vedere, rolul pare facil; el îmi solicită, totuși, o modalitate de interpretare oarecum inedită — corespunzătoare nu doar problematicii textului dramatic, dar și manierii în care a fost construit, diferită de aceea a personajelor pe care am avut pînă acum prilejul să le interpretez. Nu e vorba de „întindere“ textuală a rolului, ci de prezența lui pe cuprinsul celor trei acte.

Doresc ca Gilda Marinescu și ceilalți colegi cu roluri centrale, cu care mă întîlnesc în spectacol, să aibă în mine un partener de încredere.

Colaborez pentru prima oară cu regizorul George Rafael și mă simt foarte bine lucrînd cu el.

Maria Marin